

www.comdos.bg

КОМИСИЯ

за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани
към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия

Из архивите на ДС

ДЪРЖАВНА СИГУРНОСТ И „ВРАГА С ПАРТИЕН БИЛЕТ“ (1944-1991)

Документален сборник

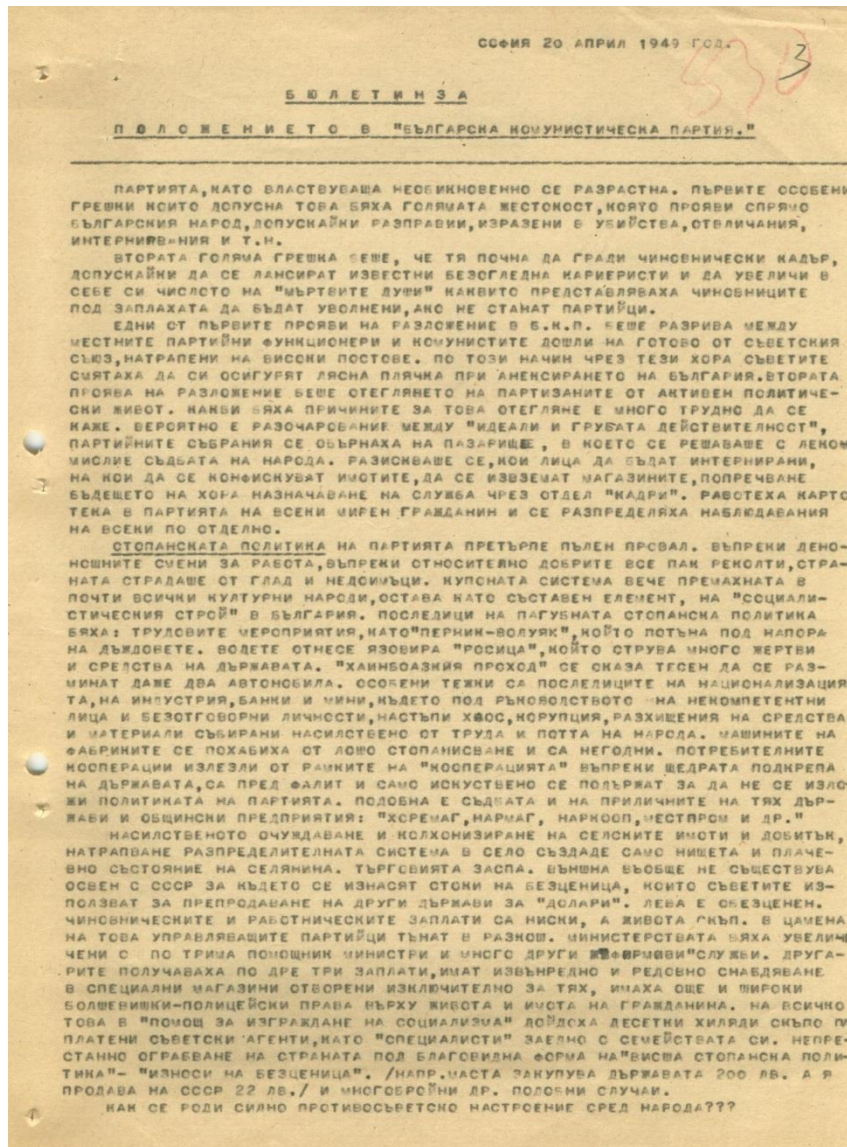
40

Елиминиране на политическите противници

Държавна сигурност не просто е „войник на партията“, тя е и инструмент за регулиране на вътрешнопартийния живот съобразно конюнктурата и в рамките, заложи от партийното ръководство.

„През 1941 г. да не си евреин, през 1945 г. да не си фашист, а през 1949 г. да не си комунист“.

В навечерието на ареста на Трайчо Костов група комунисти разпространяват един „Бюлетин за положението в БКП“. В него се отчитат редица грешки от страна на партийното ръководство, които водят до отделянето на партията от народа.

Спешно трябва да се открие виновник, който да понесе отговорността за провалите и неговото намиране не закъснява.

Един необходим грешник...

по пътя на съветския модел на общественно-икономическо, политическо и духовно развитие.

При наличието на тези материали е започнало следствието на Костов от определените за следователи Руси Христов, Велчо Стоев Чанков, Апостол Зафиров Апостолов, Марин Гинев, Георги Йорданов Георгиев.

Освен тези материали по време на следствието са били използвани и полицейските такива, съдебното дело – процесът на ЦК през 1942 г., които ~~изключително~~ до задържането на Костов са били съхранявани в ЦК на БКП.

Първият разпит на Костов е започнал с изясняване на неговата биография т.е. как е ~~живял~~ спасил живота си по време на провала на ЦК през 1942 г.

Превени са били опити да му се внушава, че органите на ДС притежавали редица доказателства, че е стар агент ~~и~~ враг в Партията, че е продължил тази своя вражеска дейност и след 9.IX.1944 г. като с редица свои, даже публични прояви е проявявал ~~каква~~ покровителствено отношение към капиталистическите елементи и старите специалисти в нашата страна вмякнали се в Партията.

В продължение на повече от 20 дни от арестуването на Костов, следствието е водено без особено напрежение и натиск. Редовно е спел на легло в килията хранил се е със специална храна и е имал редица други преимущества. В резултат на това, физически е бил съвсем бодр, държал се е нехайно, а на по-остри въпроси като: "кога и с кого си водил антисъветски и антипартийни разговори" – отказвал да отговаря. Освен това е правил опити и обявявал гладна стачка, заявявал, че процесът на срещу Никола Петков бил монтиран с нагласени свидетели, че признанията които бил направил пред 3-тия и юнския пленуми на ЦК на БКП – 1949 г. при разглеждан антисъветските ~~и~~ националистически му прояви е било само по силата на "партийната дисциплина". Не е могъл да даде никакви състоятелни обяснения за нечия

~~Будява~~
~~Организиране~~

по който се е бил измъкнал от полицията и фашиският съд. Отначало твърдо е отричал, че бил давал нареждания за укриване на някой цени от СССР. Правил е опити да отрича и ~~какви~~ факти, които са били установени от ПБ на ЦК на БКП и от ЦК на КПСС.

От средата на м-ц юли 1949 г. ~~взимали~~ се били взети някои мерки за активизиране разпита на Костов: ~~увеличение~~ увеличаване продължителността на разпита му, като времето за сън е било намалено до 2 часа; при нехайно и провокационно държане се е прибегвало до наказания – изправяне прав за по 1-2 часа и лишаване от почивка, с изключение времето за хранене на обяд и вечер; нощем – от 19 до 6 часа след полунощ му е воден активен разпит и му е било иззето леглото от килията.

„Работата няма да се свърши с процеса на Костов. Ние ще трябва да обновим целия държавен апарат и да направим сериозни изводи за нашата работа.“

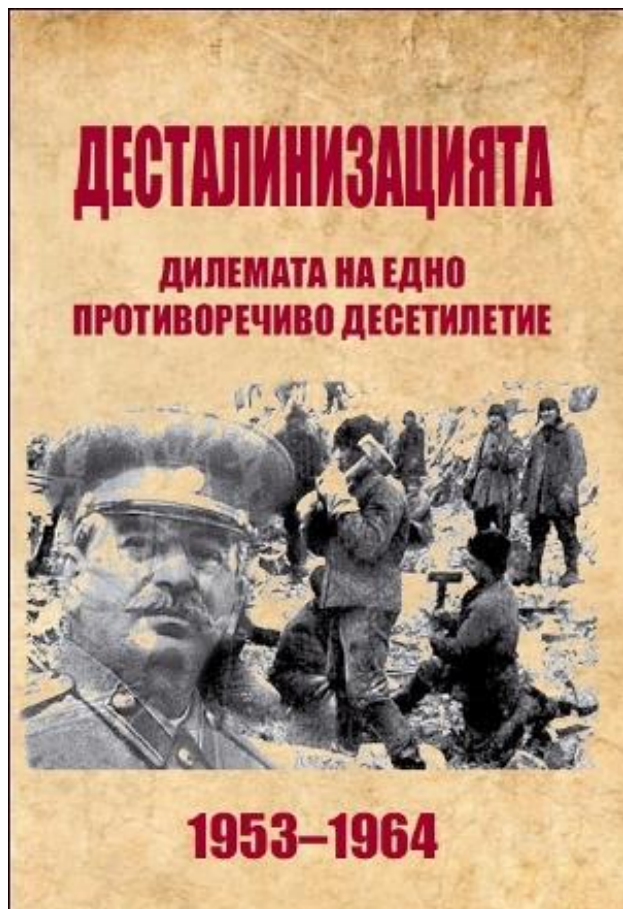

Прочистването на англо-американската агентура и самото бъдеще на партията са поставени в ръцете на ДС.

„Отхвърлени и забранени“ методи за провеждане на следствие... или „извращения“ на партийната линия от страна на „авантюристични елементи“?!

В края на 1952 г. началникът на следствения отдел говори за **„хиляди страници от показания и други материали, получени от следствието, на които не, само че не може да се вярва, но и не се знае кое е истина по отношение на засечените лица“!**

„Зимното слънце“ на 1956 г.

По решение на пленума на ЦК на БКП от април 1956 г. е създадена комисия с председател Димитър Ганев за изясняване на истината около извършените от ДС разследвания във връзка с делото срещу Трайчо Костов и свързаните с него процеси.

Комисията излиза с обстоен доклад и предложение за съдебна (но не партийна) реабилитация на почти всички репресирани.

Екзекутирания на 17 декември 1949 г. Трайчо Костов е оневинен за „връзки с полицията“, сговор с „кликата на Тито“ и шпионаж в полза на Великобритания и САЩ, но остават обвиненията в „неискреност“ към партията, „национализъм“ и „антисъветски прояви“.

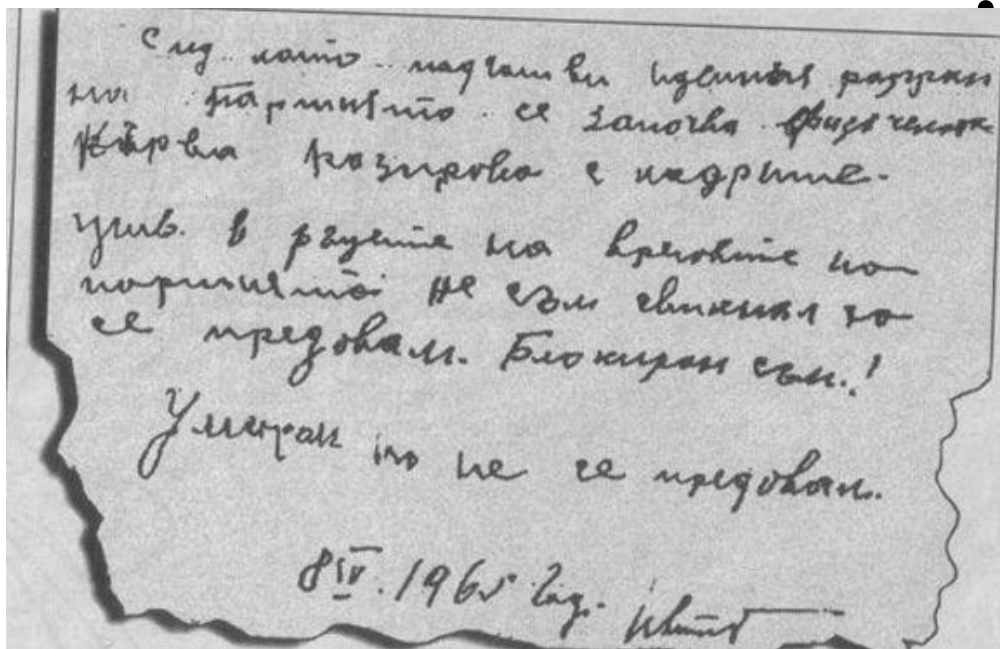
Хората от ДС са въоръжени с голяма власт, „с такива мощни оръжия като агентурата, като машинките, всичко могат да докажат“ **Йонко Панов**

В началото на 1960 г. започва груповата активна разработка срещу бивши партийни функционери. В София и Пловдив се формират групички с „фракционно поведение“, които стават притегателен център за „недооценени, обидени и разсърдени на партията лица“.

Първите, които открито критикуват политиката на Живков правят това от позицията на неизпълнените решения на XX конгрес на КПСС и Априлския пленум на БКП. Любопитното е, че това са и последните. Всички след тях търсят недъзите в партията и държавата през призмата на сталинизма и маоизма.

„След като подготви идейния разгром на партията, се започва физическата кървава разправа с кадрите. Жив в ръцете на враговете на партията не съм свикнал да се предавам. Блокиран съм! Умирам, но не се предавам.“

Група на Иван Тодоров –
Горуня, Цоло Кръстев и
ген.-майор Цветко Анев.

Борис Темков

„Вторият център“ -
Михаил Докторов, Иван
Младенов, Дончо Дончев,
ген.-майор Стоян Куцаров
и подп. Найденов.

„Органите на Държавна сигурност са скрити органи за скрита репресия. И докато съществуваме като държава те ще съществуват“

Ген.-лейтенант Костадин Георгиев Коцалиев,
началник на ГСУ-МВР, 10 март 1989 г.